

LIEFDE VOOR MALAWI

Zondag 24 oktober is de diaconale collecte bestemd voor Stichting Kimon. Sinds februari 2020 zijn Hans en Gerrie Kasbergen via deze stichting in Malawi uitgezonden. Deze collecte zal bestemd worden voor de uitzending van deze 'oude bekenden' die we als Oude Kerk hebben gesteund toen zij (nog) via de GZB werden uitgezonden. Maar hoe is het eigenlijk met Hans en Gerrie? Op basis van de drie laatste berichten die Hans en Gerrie hebben geplaatst op liefdevoormalawi.blogspot.nl ontstaat een beeld van hun meest recente werkzaamheden.

In de maand mei hebben Hans en Gerrie voorbereidingen getroffen om de studenten die in juni en juli bij hen in Mzuzu komen wonen te kunnen ontvangen. Dit was een flinke klus, want de slaapvertrekken waren al 60 jaar oud en moesten nodig worden opgeknapt. Er is een nieuw waterdicht dak geplaatst. Bedden zijn besteld en gemaakt. Pannen en potten zijn aangeschaft en het klaslokaal is ingericht. Ook zijn de toekomstige studenten bezocht om goed te begrijpen waar zij behoefte aan hebben.

Hoe het gegaan is met de studenten valt (nog) niet terug te lezen op de website. Wel is terug te lezen dat de bedden met vertraging geleverd zijn. De beddenmaker is niet zo goed in plannen, zo bleek. Om toch een oog in het zeil te houden is Hans regelmatig langs gegaan. Als hij op een dag weer komt, blijkt dat de beddenmaker er niet is. Hij is zijn dochter aan het begraven. Als Hans hem later spreekt, zegt hij: 'Ik heb zes kinderen en dit is pas mijn eerste kind dat overlijdt. Best wel jammer hoor, dat wel'. Hans schrijft dat kindersterfte vaker voorkomt en dat de dood 'dichtbij' is. Toch is het leven er 'hard'. Er is weinig tijd om te rouwen, geen pastorale opvang en geen praatgroepen. Je móet door, want je moet eten zien te vinden voor vandaag.

In de laatste update vertellen Hans en Gerrie over de bezoeken die ze afleggen aan juffrouwen in de omgeving. Als Gerrie aan het werk is in de scholen, probeert Hans wat computerwerk te doen. Hoewel de internetverbindingen steeds beter worden is hem vaak weinig tijd gegund om rustig te werken. Veel langslopende mensen groeten hem en dan ontstaat al snel een gesprek. Of kinderen vragen om aandacht. Zo ontmoette Hans laatst Alireza. Hij vraagt haar waarom ze niet op school zit. Het meisje van 14 vertelt hem dat ze 10 kilometer van school woont en daarom ook op school moet blijven slapen. Hoewel de school gratis is, kost de overnachting geld en dat geld is lang niet altijd aanwezig. Haar vader leeft niet meer en haar stiefvader zorgt niet voor haar. Hans vertelt dat ze 's ochtends altijd bidden of God mensen op hun weg plaatst die ze kunnen helpen. Hij gelooft dan ook dat de ontmoeting met Alireza niet toevallig is. Inmiddels is Alireza elke dag op school, met een nieuwe rugtas en schoolschoenen! Ze vraagt aan Hans of hij de sponsors wil bedanken.

Hans en Gerrie schrijven naar aanleiding hiervan het volgende. *Wereldwijd groeien veel kinderen op in armoede. Wij geloven dat onderwijs één van de belangrijkste middelen is om armoede te ontstijgen. Door het sponsoren van een kind krijgt het daar de gelegenheid voor en daarmee ontstaat hoop voor de toekomst. Niet alleen voor het kind, maar ook voor het gezin en de omgeving waarin het kind leeft. Een stralend gezicht van Alireza geeft vreugde aan ons werk. We zijn bijzonder dankbaar voor de vele mensen die Kimon en ons ondersteunen, waardoor de zegeningen blijven stromen. Als God zijn zegen geeft, komt er een stroom van genade en liefde. Zo kunnen we allemaal, op onze eigen plaats, werken in Zijn Koninkrijk. Totdat Hij komt.*

PS: Wilt u meer lezen over Stichting Kimon of over Hans en Gerrie? Lees dan de diaconale columns terug van Oktober 2017 en Juni 2018 via www.oudekerkzwijndrecht.nl > Gemeenteleven > Diaconale columns.

Namens de diaconie van de Oude Kerk,

Peter van de Poel